

กาแฟ

กระเจี๊ยบ

กะละแม

เกี๊ยว

กวาดุ้ง

โกโก้

กะเพรา

กะทิ

กุ้ง

กุยช่าย

ข้าวสวย

ข้าวหอม

ข้าวตุก

ไข่ตุ๋น

ไข่ดาว

ข้าวปั้น

ข้าวเหนียว

ข้าวผัด

ไข่ต้ม

ไข่เจียว

คุกกี้

เค้ก

ครัวซองต์

คาราเมล

ควักลิ้ง

ครีม

โคโค

แครป

คัสตาร์ด

ควักไก่

ชะเอม

ชีฟฟอน

ซ่อม่วง

ซูโรส

ชานม

ชะพลู

ชีอกโก

ชาเขียว

ซูครีม

ชาบู

ซูชิ

ชีอิ้ว

โซดา

ชาห์ริม

ชาบะ

แซลมอน

ชาลาเปา

โซบะ

ซอส

ซูป

คุณแม่ก้า

ครอบครัวหนู 102 ตัว

เรื่องและภาพ คาโกะ ฮาเซงาวะ
แปล สุธิรา ศรีตระกูล

102 ひきのねずみ

โคนต้นไม้ใหญ่ต้นหนึ่ง มีกระต่ายบ้านเล็กอยู่หนึ่งบ้าน
ที่นั่นคือบ้านของครอบครัวหนูจืดจืด
มีคุณพ่อหนูชื่อว่า โต๊ะโต๊ะ จืดจืด
มีคุณแม่หนูชื่อว่า กาก้า จืดจืด
คุณพ่อโต๊ะโต๊ะกับคุณแม่กาก้ากำลังวิ่งวุ่นกันแต่เช้า
เพราะอะไรนะหรือ

เพราะพวกเขามีลูกวัยกำลังซุกซน
และมีพลังงานเหลือถึง 100 ตัวอย่างไรละ

ได้เวลาเตรียมอาหารเช้าแล้ว
คุณพ่อโตะโตะรินน้ำชาใส่ถ้วย

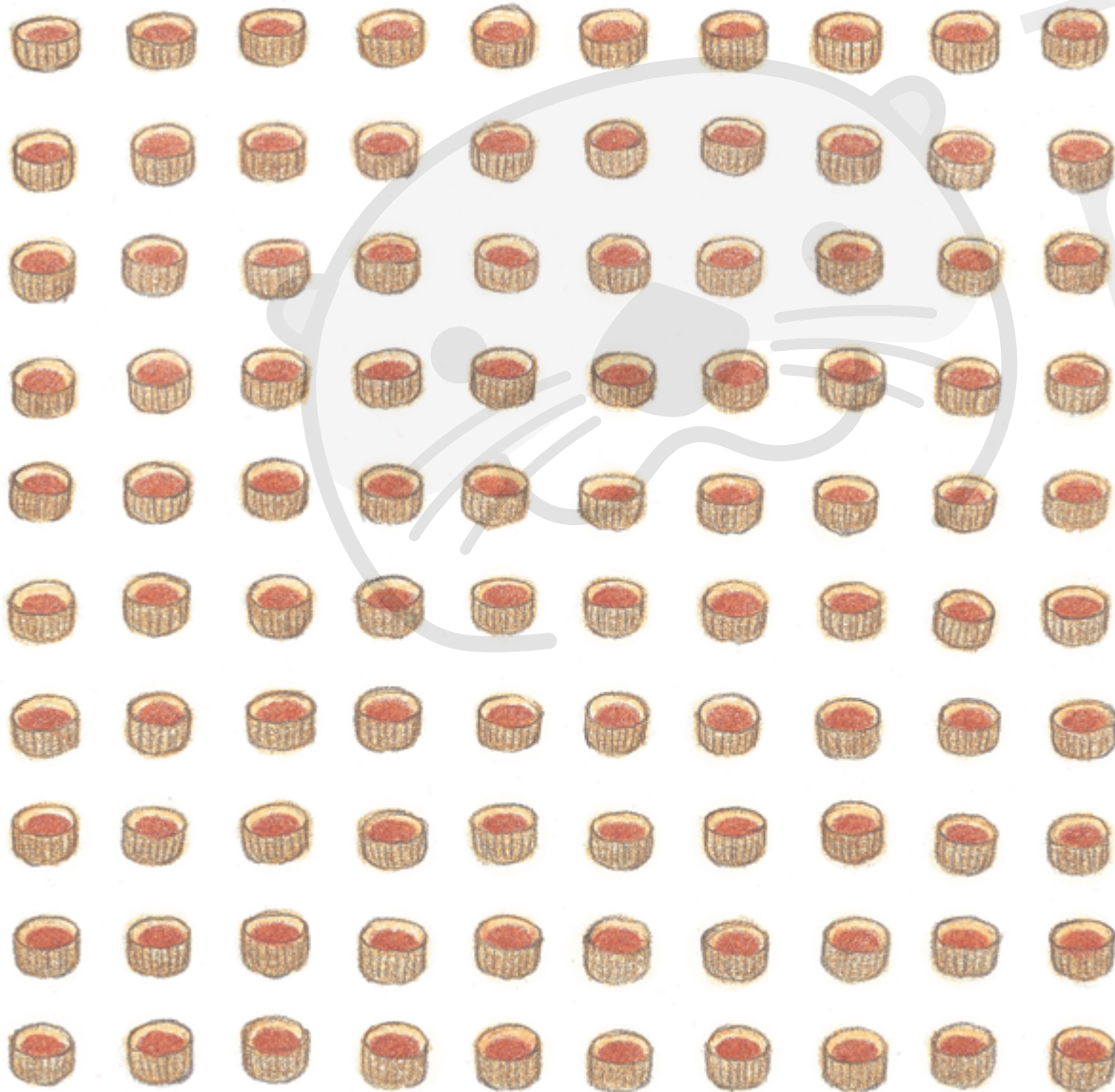

ใส่ถ้วยใบใหญ่ 1 ใบ

จากนั้น
ใส่ถ้วยใบกลาง 1 ใบ

แล้วก็ใส่ถ้วยใบเล็ก 100 ใบ
รวมเป็นถ้วยน้ำชาทั้งหมด 100 กับอีก 2 ใบ

“ซานม ระวังอย่าทำน้ำชาหกนะ”

“โอ๊ะ!...ตำลึง อย่าเลียช้อนลิ”

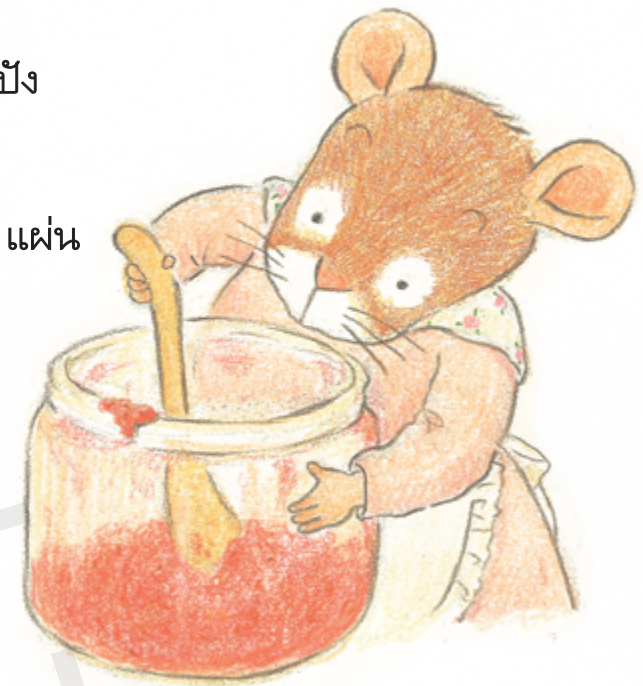
คุณแม่อำนาจทำแยมลงบนขนมปัง

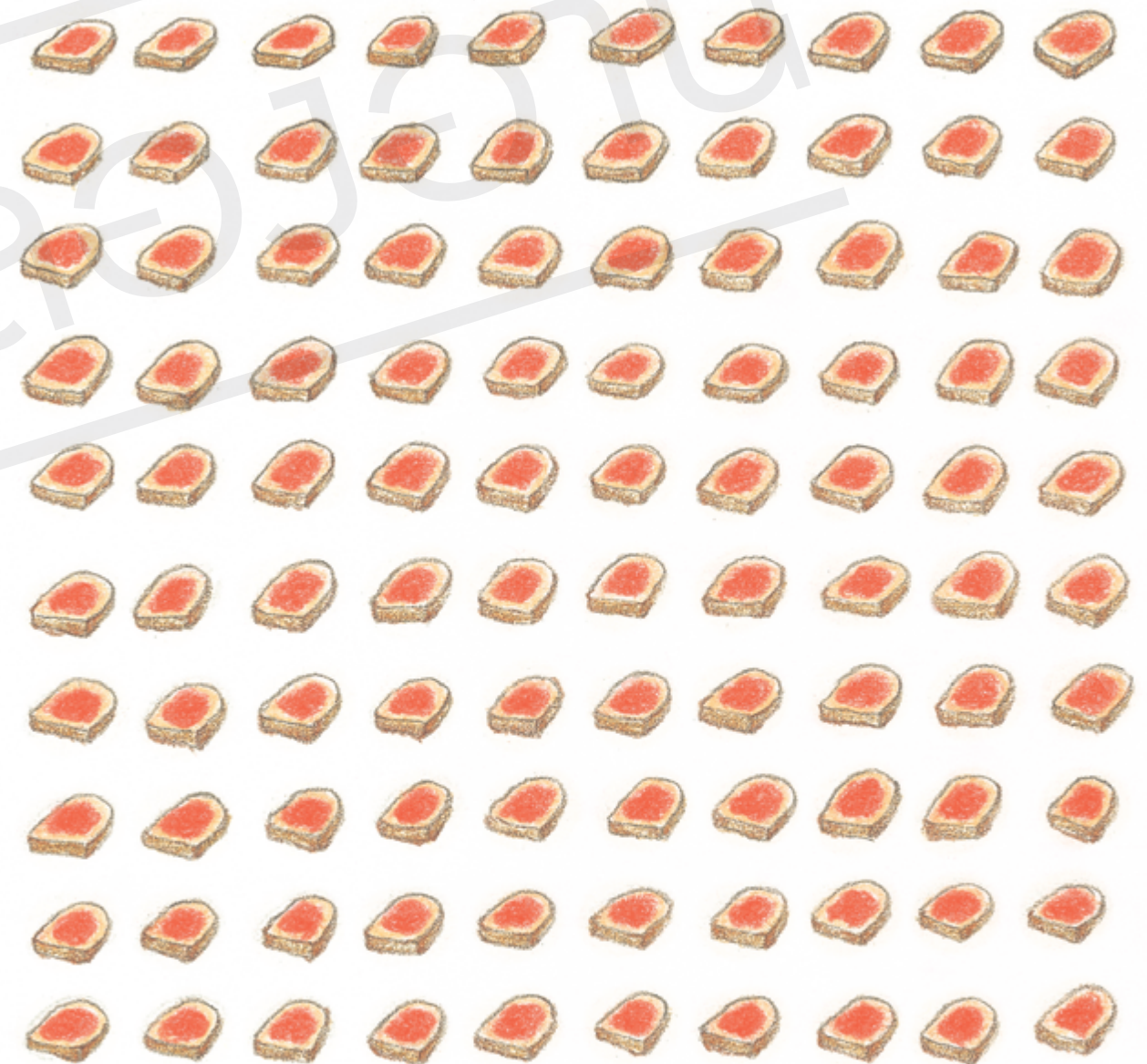
ท่าแย้มบนชนมปิงแผ่นใหญ่ 1 แผ่น

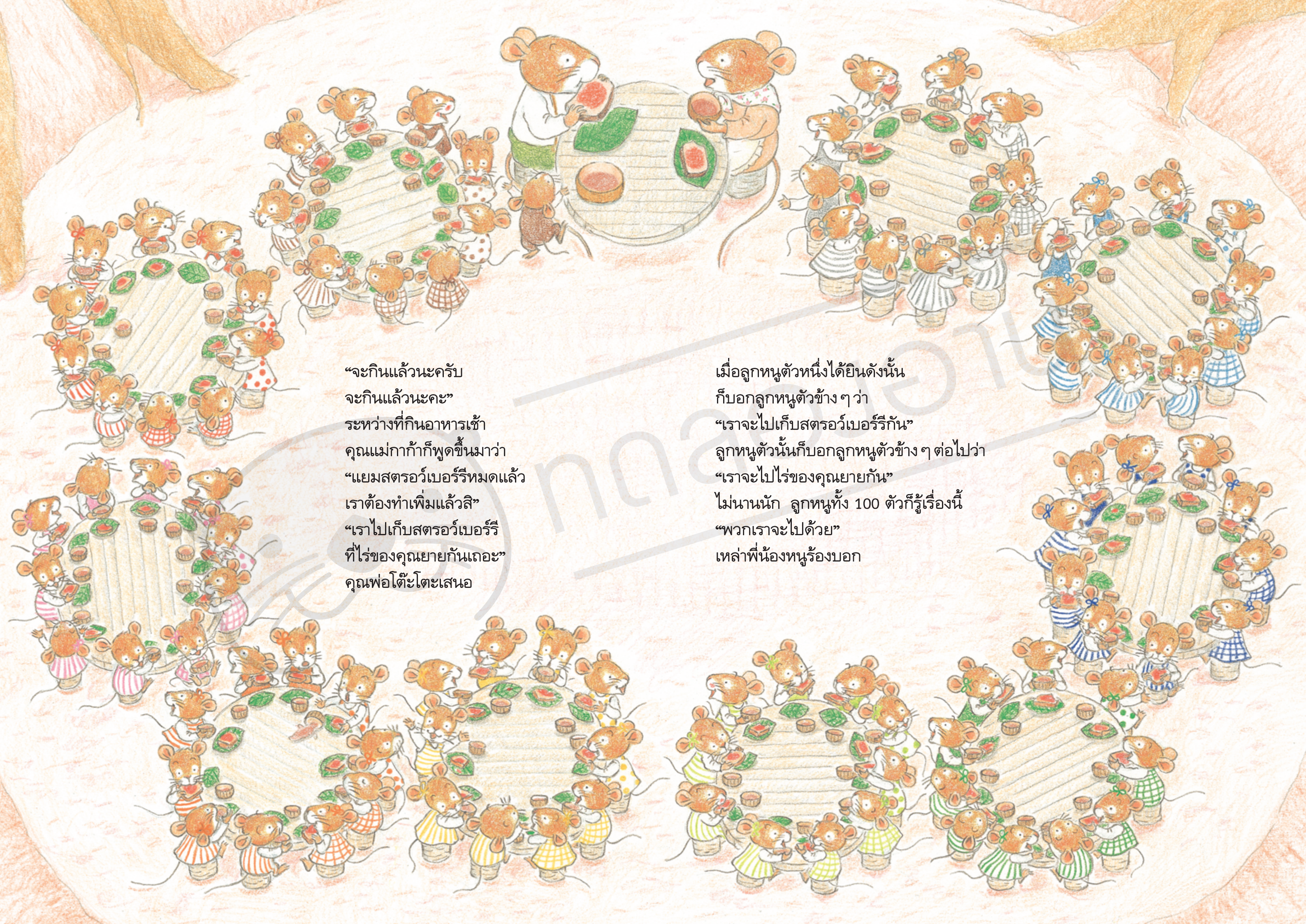
จากนั้นหาแอมบิซนัมบิง
แผ่นกลาง 1 แผ่น

แล้วทาแยมบนขนมปังแผ่นเล็กอีก 100 แผ่น
รวมเป็นขนมปังทั้งหมด 100 กับอีก 2 แผ่น

เมื่อคุณแม่ทำแยมบนขนมปังแผ่นที่ 102 เสร็จ
แยมในโหลก็หมดเกลี้ยงพอดี

“จะกินแล้วนะครับ
จะกินแล้วนะคะ”
ระหว่างที่กินอาหารเช้า
คุณแม่มาก้าก็พูดขึ้นมาว่า
“แยมสตอร์วเบอร์รี่หมดแล้ว
เราต้องทำเพิ่มแล้วสิ”
“เราไปเก็บสตอร์วเบอร์รี่
ที่ไร่ของคุณยายกันเถอะ”
คุณพ่อโตะโตะเสนอ

เมื่อลูกหนูตัวหนึ่งได้ยินดังนั้น
ก็บอกลูกหนูตัวข้างๆ ว่า
“เราจะไปเก็บสตอร์วเบอร์รี่กัน”
ลูกหนูตัวนั้นก็บอกลูกหนูตัวข้างๆ ต่อไปว่า
“เราจะไปไร่ของคุณยายกัน”
ไม่นานนัก ลูกหนูทั้ง 100 ตัวก็รู้เรื่องนี้
“พวกเราจะไปด้วย”
เหล่าพี่น้องหนูร้องบอก

“เราไปกันทั้งหมดนี้จะไหวไหมนะ”

คุณพ่อโตะโตะกับคุณแม่ก้ากำล่ำบักใจ

บ้านของครอบครัวหนูจืดจืดอยู่ห่างจากไร่ของคุณยายตั้งไกล...

สวนแปลงสตอร์เบอรี่อยู่เลยแปลงดอกไม้และบ่อน้ำไปอีก

แถมในไร่ของคุณยายยังมีแมวชื่อเจ้าหัวผักกาดเดินป่วนเปี้ยนไปมาอยู่ด้วย

มีหน้าซำเหล่านูหนูยังไม่เคยออกจากบ้านมาก่อนด้วยสิ

“แต่สักวันก็ต้องออกจากบ้านอยู่ดี...”

คุณพ่อโตะโตะกับคุณแม่ก้ากำ

คิดกันอยู่สักพัก

สุดท้ายทั้งสองก็ตัดสินใจ

ว่าจะพาเหล่านูหนูไปด้วย

